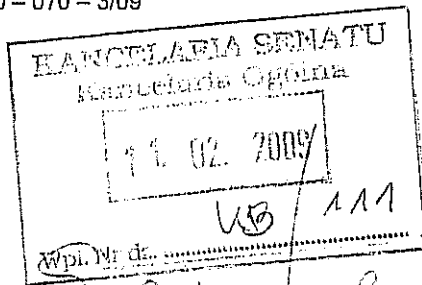

GLÓWNY INSPEKTOR PRACY

Tadeusz Zając

GPP – 180 – 070 – 3/09

Warszawa, dnia 11 lutego 2009 r.

SEKRETARZAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 12. 02. 09

Pani 869 podpis
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na pismo Pani Marszałek z dnia 21 stycznia 2009 roku, znak: BPS/DSK-043-1290/09, przekazujące w załączeniu tekst oświadczenia złożonego w dniu 15 stycznia 2009 roku przez senatora Krzysztofa Majkowskiego o podjęcie interwencji w sprawie wyegzekwowania prawomocnego orzeczenia sądu pracy, przywracającego do pracy Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka na dotychczasowe stanowisko i warunki zatrudnienia w Delegaturze Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego – Placówce Zamiejscowej w Ostrołęce, uprzejmie wyjaśniam:

Poleciłem przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, w celu zbadania prawidłowości podejmowanych działań przez pracodawcę w przedmiotowej kwestii. Zespół kontrolny w dniach 22, 28 stycznia oraz 3 lutego 2009 roku dokonał czynności kontrolnych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie.

Jak ustalono, pismem z dnia 13 lutego 2008 roku, znak: WOA.II.1109/91a/08 pracodawca – Mazowiecki Urząd Wojewódzki wypowiedział umowę o pracę Panu Andrzejowi Zygmunтови Bednarczykowi, ze skutkiem na dzień 31 maja 2008 roku.

W wyniku złożonego odwołania Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Ostrołęce, wyrokiem z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt – IVP 26/08 przywrócił Powoda do pracy na zajmowane stanowisko pracy, na dotychczasowych warunkach zatrudnienia. Orzeczenie to zostało następnie utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce, wyrokiem z dnia 15 grudnia 2008 roku, sygn. akt – III Pa 41/08.

Pismem z dnia 15 grudnia 2008 roku Pan Andrzej Zygmunt Bednarczyk poinformował Dyrektora Generalnego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o zgłoszeniu gotowości niezwłocznego podjęcia pracy, w myśl art. 48 § 1 kodeksu pracy. W dniu 22 grudnia 2008 roku odbyło się spotkanie pomiędzy Dyrektorem Wydziału Organizacyjno – Administracyjnego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie a Panem Andrzejem Zygmuntem Bednarczykiem, na którym jak twierdzi Wspomniany nakłaniany był do rezygnacji z realizacji wyroku. Strona przeciwna natomiast przedstawiła kontrolującym

skierowanie na badanie lekarskie kontrolne wystawione na nazwisko Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka, którego zgodnie z oświadczeniem przedstawiciela pracodawcy – odmówił przyjęcia. W myśl brzmienia art. 229 § 4 kodeksu pracy pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym stanowisku, tym samym faktyczne dopuszczenie do pracy poprzedzone być musi przeprowadzeniem stosownych badań.

Oczywiście złożenie pisma o gotowości niezwłocznego podjęcia pracy przez Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka w znaczeniu prawnym było spełnieniem warunku do reaktywowania stosunku pracy. Kontrolującym okazano listę obecności za miesiąc grudzień 2008 roku pracowników Wydziału Organizacyjno – Administracyjnego w Delegaturze – Placówce Zamiejscowej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Ostrołęce, na której został umieszczony Pan Andrzej Zygmunt Bednarczyk od dnia 19 grudnia 2008 roku.

Pismem z dnia 15 stycznia 2009 roku, znak: WOA.II.0718/59/09 Dyrektor Generalny w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie poinformował Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka o przywróceniu Go do pracy z dniem 16 grudnia 2008 roku, na co wskazywać ma fakt wypłacenia mu wynagrodzenia za pracę od dnia 16 do 31 grudnia 2008 roku, na zasadach i w wysokości dotychczas pobieranego wynagrodzenia za pracę. Konsekwencją powyższych zdarzeń było skierowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Płocku zapytania do Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w piśmie z dnia 8 stycznia 2009 roku o to czy Pan Andrzej Zygmunt Bednarczyk wykonywał w dniach 16 – 22 grudnia 2008 r. czynności służbowe. Fakt ten miał bezpośrednio związek z niepoinformowaniem przez Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka pracodawcy o przyznaniu w terminie od 15 sierpnia 2008 roku do 10 lutego 2009 roku świadczenia rehabilitacyjnego i wypłacaniu go przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Fakt pobierania wspomnianego świadczenia wskazuje dodatkowo na konieczność uzyskania orzeczenia lekarskiego przed faktycznym dopuszczeniem do pracy na przywrócone stanowisko.

Decyzją z dnia 15 stycznia 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił dotychczasową decyzję dotyczącą przyznania wspomnianego świadczenia rehabilitacyjnego, uznając w niej, że od dnia przywrócenia do pracy płatnikiem świadczenia pozostaje pracodawca – Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie. Jak wykazały czynności kontrolne zostało ono Panu Andrzejowi Zygmuntowi Bednarczykowi wypłacone przez pracodawcę w dniu 27 stycznia 2008 roku.

Wskazana faktografia przedstawia z jednej strony reaktywowanie stosunku pracy, z drugiej jednak strony wskazuje przyczyny dla których nie doszło jeszcze do pełnego, fizycznego przywrócenia do wykonywania pracy. Nie można wobec powyższego uznać, że w

obecnym stanie faktycznym zaistniało wykroczenie przeciwko prawom pracownika, opisane w art. 282 § 2 kodeksu pracy, polegające na nie wykonaniu prawomocnego orzeczenia sądu pracy.

Przedstawiona korespondencja pomiędzy Panem Andrzejem Zygmuntem Bednarczykiem a pracodawcą wskazuje jeszcze jeden element, który w ocenie stron konfliktu jawi się jako spór o sposób wykonania orzeczenia sądowego. Z treści uzasadnienia wyroku sądowego wynika bowiem konieczność przywrócenia Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka na stanowisko Kierownika Delegatury – Placówki Zamiejscowej w Ostrołęce. Tymczasem według dokumentów przedstawionych przez pracodawcę ostatnim stanowiskiem pracy Wspomnianego było stanowisko „Kierownika Oddziału Gabinetu Wojewody w Gabinetcie Wojewody w Delegaturze – Placówce Zamiejscowej w Ostrołęce Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie”. Na tym stanowisku powierzono mu jednocześnie pełnienie obowiązków Kierownika Delegatury – Placówki Zamiejscowej w Ostrołęce.

Na mocy art. 365 kodeksu postępowania cywilnego prawomocne orzeczenie sądu wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, ale również inne sądy oraz organy administracyjne, w tym również organy Państwowej Inspekcji Pracy. Tym samym uznać należy, że sąd przesądził w uzasadnieniu, w jaki sposób należy wykonać prawomocne orzeczenie.

Jak wynika z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1976 r., V PZP 12/75 (OSNCP 1976, nr 9, poz. 187) wyrok przywracający pracownika do pracy ma charakter deklaratoryjny, a więc na jego podstawie może być prowadzone postępowanie egzekucyjne w trybie art. 1050 kodeksu postępowania cywilnego, w drodze egzekucji komorniczej, po zgłoszeniu gotowości do świadczenia pracy (co w omawianym przypadku zostało jako warunek spełnione). Organy Państwowej Inspekcji Pracy nie posiadają w tym zakresie ustawowych kompetencji do podejmowania działań prawnych, a inicjatywa w tym przypadku pozostaje w gestii Pana Andrzeja Zygmunta Bednarczyka.

Podsumowując pragnę poinformować Panią Marszałek, że zarówno Pan Andrzej Zygmunt Bednarczyk, jak i Pan Senator Krzysztof Majkowski otrzymali szczegółowe wyjaśnienia dotyczące wyników prowadzonej kontroli w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, dodatkowo odrębnym pismem, z uwagi na złożenie pisemnych skarg do Głównego Inspektora Pracy w przedmiotowej kwestii.

Tęca wytkany ręcznie
Joanna Kuchta